

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4083/2019
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитар Иванов, адвокат из ..., против туженог „ББ“ А.Д. ..., чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1053/2015 од 03.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1053/2015 од 03.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 169/2014 од 03.03.2015. године, обавезан је тужени да тужиоцу на име пензијског доприноса уплати износ од 102.000,00 динара за период од 01.03.2006. године до 09.03.2009. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцу износ од 82.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1053/2015 од 03.06.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 169/2014 од 03.03.2015. године.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, указујући на потребу уједначавања судске праксе.

Решењем Р4 258/2018 од 01.02.2019. године, Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији на основу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04...111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, када је по оцени апелационог суда о

допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права.

Из ове одредбе произлази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога. У конкретном случају, надлежни апелациони суд, није предложио одлучивање о ревизији туженог, због чега ревизија није дозвољена у смислу члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. у вези члана 412. став 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате премије за добровољно пензијско осигурање тужиоцу поднета је 20.04.2010. године, а преиначена 29.04.2013. године. Другостепена пресуда је донета 03.06.2015. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде по ревизији од 102.000,00 динара, према средњем курсу Народне банке Србије, на дан преиначења тужбе (1 евро=110,6951 динара), не прелази динарску противвредност 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 161. став 1. у вези члана 149. став 1. ЗПП, тужени нема право на накнаду трошкова ревизијског поступка с обзиром да није успео у овом поступку.

Имајући у виду да надлежни Апелациони суд није предложио одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној ревизији, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић